

Величальна колискова (1970)

Вінграновський Микола Степанович

Ще імені твого не знають солов'ї,
Ще імені твого не чули квіти,
І літо, і сніги, і літечка твої
Тобі не поспішають прилетіти.

В білій льолі, люлі,
Спатоньки-спатулі, —
Тато-мамо, тато-мамо
Колисали...

Колисало небо
Білу хмару,
Колисало море
Хвилю кару...

Ще ніженька твоя не знає даліни,
Щасливий мак цвіте біля криниці,
І ти як мак, про щастя бачиш сни,
На них ніяк не можеш надивитися.

В білій льолі, люлі,
Спатоньки-спатулі, —
Тато-мамо, тато-мамо
Колисали...

Обнімало небо
Білу хмару,
Обнімало море
Хвилю кару.

Щаслився ж і цвіти, метелику малий,
На долю і на волю тополину,
Понад Дніпром, де сонце, де орли,
Понад Дніпром на світ, на Україну.

В білій льолі, люлі,
Спатоньки-спатулі, —
Тато-мамо, тато-мамо
Цілували...

Цілувало небо
Білу хмару,
Цілувало море
Хвилю кару...

1970

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/velychalna_kolyskova